

jeg har at gøre; jeg skal ellers ikke opholde mig ved Lovforslaget.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Seavenius): Jeg kan ganske slutte mig til, hvad den ærede Ordfører har udtalt. De Endringsforslag, der ere stillede af hele Udvalget, kan jeg tiltræde. De gaa i det større og væsentlige ikke udenfor de Grundsætninger, som Lovforslaget har fulgt. Hvad de Endringsforslag angaar, som ere stillede af 2 ærede Medlemmer af Udvalget, kan jeg ikke se rettere, end at det Forslag, der er stillet af det ærede Medlem for Kjøbenhavn (Oct. Hansen), gaar videre, end der er tilstrækkelig Grund til. Det forekommer mig, at det ærede Medlem ikke tilstrækkelig har set hen til, at der meget let i et saadant Forhold ikke alene kan være Tale om en enkelt Forfatter og en enkelt Kunstner, men om en enkelt Forfatter og mange Kunstnere. I illustrerede Værker er det let og ofte Tilfældet, at det ikke er en enkelt Kunstner, som sammen med en Forfatter har ladet Værket komme frem, men at det er mange Kunstnere, Forfatteren staar i Forhold til. At lade hver enkelt af disse Kunstnere have samme Ret som Forfatteren, forekommer mig, at være overdrevent. Det Forslag, der er stillet af et andet æret Medlem af Udvalget, det ærede Medlem fra Aalborg (Bjerre), har jeg ikke saa meget imod. Det er et Forslag, som kan siges at være overensstemmende med de Bestemmelser, der staa i første Afdeling af Forslaget „om Forfatterret“. Men paa den anden Side tror jeg ikke, at hans Forslag er nødvendigt, og jeg tror først og fremmest ikke, at det egentlig talt er i Overensstemmelse med, hvad der er Skik og Brug ved Afhændelsen af afdøde Kunstners Værker. Der maa det vistnok siges, at hidtil har det været Skik og Brug at afhænde Rub og Stub uden at se nøje efter, om de enkelte Skitser have været stikede til Afhændelse eller ej. Men jeg skal ganske henstille til det høje Ting, om det vil vedtage det eller ikke.

De Forslag, der ere stillede af et æret Medlem udenfor Udvalget (Rusling), kan jeg ikke tiltræde. Jeg maa anmode det høje Ting om at forkaste dem. Jeg tror ikke, der er nogen Grund til at give Bestilleren den ganske særlige Ret overfor Kunstneren, som her er foreslaaet af det ærede Medlem. Jeg kan ikke se rettere, end at det er paa dette Punkt at gaa ganske imod, hvad ellers hele Forslaget hviler paa. Kunstneren er der lige overfor Bestilleren stillet paa en ganske anden Maade, end hvad der ellers er Regel

i Lovforslaget, naar der ikke er Tale om Kunstnere, men om Forfattere.

For øvrigt skal jeg kun udtale, at jeg finder, at de Forslag, som det hele Udvalg har stillet, i det hele taget er Forbedringer af Lovforslaget. Jeg har ganske vist den Mening, at man, hvad Fotografier angaar, har fulgt Fotografernes Ønsker i noget større Udstrækning, end nødvendigt er, og end egentlig talt billig kan fordres; men jeg skal paa dette Punkt ikke gøre nogen Indvending imod, hvad hele Udvalget har været enigt om. Jeg skal særlig anbefale det Forslag, der er stillet til de „almindelige Bestemmelser“, som forklarer, hvad der forstås ved dansk Forslag, og som særlig vil beskytte virkelig danske Forlæggere overfor fremmede Forlæggere, der ved Oprettelsen af Filialer her i Landet kunne komme til at indtage en særstilling overfor danske Forlæggere, som der ikke er nogen særlig Grund til. Med disse Par Ord skal jeg henstille til Tinget at stemme for Forslaget.

Ordføreren (Goos): Det er kun ganske faa Bemærkninger, jeg skal komme med. Med Hensyn til det Forslag, der er stillet af det ærede 5te Medlem for 1ste Kredts (Oct. Hansen), skal jeg til, hvad der er sagt, kun føje følgende: Der er altid ved dramatisk-musikalske Værker en Forbindelse mellem dem, saa at det ikke nytter at offentliggøre det ene uden det andet. Der kan ved illustrerede Værker være en lignende Forbindelse, men det er Undtagelser. Der er i Virkeligheden uendelig mange Tilfælde, hvor den ene Del af Arbejdet er fortræffelig og saa uden Forbindelse med den anden. Og det ærede Medlems Forslag, forekommer det mig, gaar ud paa at gøre det, som kan passe for visse Tilfælde, Undtagelsestilfælde, til en almindelig Regel. Jeg mener, at for Undtagelsestilfældene kan man ordne sig ved særegen Overenskomst. Det af min ærede Side-mand (Bjerre) stillede Forslag skal jeg ganske henstille til Tinget. Jeg kan godt forstaa den Betragtning, der har ført dertil, og jeg kan i saa Henseende henholde mig til, hvad den højtærede Kultusminister saade. Med Hensyn til de Punkter, som ere bragte frem af et æret Medlem udenfor Udvalget (Rusling), skal jeg blot med Hensyn til Bestilleren og Kunstneren gøre en Bemærkning med Hensyn til hans Opfattelse, at det fører dog altså vidt, naar det ærede Medlems Regel er grundet derpaa, at vedkommende har givet Ideen til Kunstværket; saa er det ikke enhver Bestiller, der kan gøre Krav der paa en saadan Ret. Det fører jo langt langt videre;